

PARLEM DE CUINA

Rèquiem per les abelles

Fa unes setmanes vaig tractar el tema del aliments transgènics, un tema prou delicat a l'hora que molt desconegut per la immensa majoria de gent.

Doncs la publicació d'aquest article (Setmanari Sóller 1 d'agost 2009), va fer recordar a Joan Bisbal Coll (reconegut apicultor Sollerí) un antic article sobre els transgènics i les abelles, i amb conseqüència, amb la mel que ens agrada tant. L'article en qüestió fou publicat l' hivern de 2007 en el número 88 de revista gallega "Abelleira" de l'associació gallega d'apicultura i signat pel Francès Dominique Guillet. En les més de 40 pàgines, l'article va desgranant la problemàtica del despoblament de les abelles, de fet, indica que cada any uns 600.000 rusc queden buits a tota Espanya, sense motius aparents....o si?

Aquesta problemàtica afecta a quasi tota Europa, al Regne Unit, aquest fet es denomina síndrome de Maria Celeste (en record al vaixell del mateix nom que va desaparèixer misteriosament amb tota la tripulació l'any 1872).

El resultat d'aquesta pèrdua de població d'abelles és fàcil d'esbrinar, menys abelles, menys flors, menys pol·linització, menys mel. Heu vist les escenes finals de la pel·lícula Bee Movie, de la Dreamworks? doncs més o menys això.

Que ens preocupem per les abelles pot parèixer una cosa trivial, però no ho és tant si tenim en compte dades com aquestes:

S'estima que les espècies de plantes alimentàries pol·linitzades directa i exclusivament per les abelles són unes noranta; sols als EUA (on la despoblació d'abelles és més marcada) aquests cultius estan valorats en 14 mil milions de dòlars.

Per tal d'evitar això, a l'any 2007 es varen importar massivament colònies d'abelles d'Austràlia, però això va generar un nou problema de competència que causà grans estralls a les collites de poma (un 90% pol·linitzades per abelles); ja que les abelles Australianes desplaçaven als autòctones i a sobre no podien pol·linitzar les plantes

americanes, ja que eren desconegudes per elles. Un problema afegit a l'inicial. El principal focus d'aquest problema són els cultius transgènics, que amb el seu ús generalitzat de llavors modificades genèticament i tractades amb pesticides afecten directament a papallones, coleòpters (escarabats) i les abelles. En el cas de les abelles, la presència d'insecticida al pol·len fa pensar que aquests insectes poden sofrir lesions cerebrals, que afecten als sentit de l'orientació i que impossibiliten la tornada al rusc.

Aquí ens torna'm a topar amb els famosos "transgènics": un cercle viciós en el que per a poder obtenir bones collites es modifiquen genèticament les plantes, que afecten a les plantes "no modificades" eliminant-les ja que unes sobreviuen més que les altres; i a l'hora modifiquen hàbits i comportament que fins ara eren "naturals" en els insectes. I un cop acabada la collita, la gent del camp està obligada a eliminar les plantes transgèniques per a que les multinacionals (Monsanto, n'és una) els tornin vendre noves llavors modificades genèticament... i torna'm a començar... si tens diners, ja que a zones rurals pobres no es poden permetre el luxe de cultivar "llavors resistents" i han de cultivar les "naturals", però no els queda terra "sana" per a fer-ho, ja que els cultius transgènics contaminen la terra de tal manera que sols hi creixen les plantes seleccionades de forma genètica.

Com he dit abans: un cercle sense sortida.

Com bé diu un dels titulars de l'article, podem resumir aquest problema amb la següent qüestió: La mel, nèctar del Deus... o còctel d'antibiòtics, acaricides i pol·len transgènic? crec que no fa falta comentari algun.

Totes les civilitzacions han considerat a l'abella com un animal sagrat: les fletxes d'Eros són considerades abelles; l'Artemisa d'Efeso tenia un rusc al seu peus; el Maies consideraven les abelles com una emanació de la llum solar, i tenien la seva divinitat abella: Ah-Muzen-Cab, i fins hi tot Napoleó va fer bordar abelles al seu mantell el dia de la coronació.

Antigament, al País Basc, les abelles eren considerades com un membre més de la família, fins hi tots se'ls hi contaven els problemes familiars, perquè es creia que si no es sentien de la família abandonarien el rusc; de fet per tot el nord d'Espanya està molt estès el simbolisme de les abelles amb la mort i la resurrecció.

En poques paraules: si no hi ha abelles, no hi ha fruits.. ni mel (clar i concís).

Que podem fer? Doncs pens que poc, sentir-nos un poc culpables de tenir el sistema de vida que tenim, conèixer el que passa al Món però mirar cap a l'altre costat i ésser feliços fins que ja no ens ho deixin ésser més..., o no ?

Ho deix a la vostra elecció, mentre vaig a prendre una cullerada de mel per a suavitzar un poc el tema.

Bona setmana i ens trobam d'aquí a 7 dies i prometo no posar-me tant dramàtic. Podeu veure saber més sobre els transgènics visitant www.cuinant.com, o bé podeu fer arribar els vostres dubtes a parlemdecuina@hotmail.com.

Fotografia: Imatge d' Ah-Muzen-Cab, divinitat Maia vinculada a les abelles.

Juan A. Fernández

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

Dues vares de midar i cera del corpus pel personal

Hem arribat a divendres i han passat moltes coses durant aquesta setmana sobre les que podria escriure. De la retornada activitat dels mercenaris d'ETA, no n'escriuré ja que sent que se n'ha dit tot el que s'havia de dir. **En tot cas tornar-ho a condemnar i desitjar que totes les forces polítiques democràtiques s'arribin a posar d'acord per acabar amb aquesta lacra. L'única existent en tot Europa.**

De les detencions dels imputats per corrupció i altres monades, del Palma-Arena, la veritat és que no em plau massa escriure'n i menys de les posteriors declaracions dels portaveus **i bastant menys d'en Rajoy, el qui va retornar a la conspiració i "contubernio judeo-masonico- psoistico-zapateril", ja que és el mateix discurs del lloiro i el duen aprés des del temps d'aquell annerot feixista, avui no m'abelleix gens ni mica escriure el seu nom, que abocà l'estat espanyol en 40 anys de foscors, repressions i retornada a l'edat mitjana, amb sis-cents, gelera, lletres a dojo i pluriempleat.** I l'educació, aquí empraria aquesta paraula com una metàfora o tal volta un succedani, a la cúria eclesiàstica catòlica, que a més de beneir la creuada, **li atorga el títol de "martillo de herejes", ja té delictes**, i a més el va portar bastants anys baix pal·li ben igual que amb la Sagrada Forma. De la llei de recuperació de la Memòria Històrica, ni en xerr, ja que m'entra agrura.

Després de què els cap pares del Pius Pius denunciessin el maltracta rebut pels imputats en "l'afaire" Palma-Arena, per com havien arribat emmanillats al jutjat, un es demana si també entre els seus fan parts i quarts.

Rodrigo de Santos arriba emmanillat al jutjat i ells callats com a muts. N'Hidalgo, operació Voramar, recordau? arribà de la mateixa guisa i dos rals del mateix. Antònia Ordinas, la mestressa dels pots de colacao farcits d'euros,

també arriba ben emmanillada i no va sortir de la seva boca, de la cúria eclesial pepetiva, ni un "ai deu meu, com me la tractau!". En canvi ara, han llançat tota la cavalleria per aquests, altres imputats. Un pensa que podria ésser molt bé que dels altres ni els interessés posar-se el nom a la boca, perquè no se'n xerrés més, i igual podria encertar. **A un hi ha declaracions que a vegades li fan peguera. Pens que les forces de seguretat de l'estat, tenen un protocol a seguir per a traslladar als detinguts al jutjat. I que aquest protocol s'ha d'aplicar a tot quisque vivent, de lo contrari hi hauria cera del corpus per uns i l'aplicació estricta pels altres.** No m'agradaria gens ni gaire pensar que això pogués passar dins d'un estat democràtic. No els hi faria cap favor a les institucions que vetllen per la seguretat ciutadana. A més, i això va en relació a les ordres donades al cap superior de policia per part del Delegat de Govern Ramon Socias, no es pot intentar ésser massa políticament correcte a l'hora de donar ordres mentre s'està governant. Que portar els imputats emmanillats duria cola, era més que clar i evident ; però així i tot, tots som o devem ésser iguals davant de la llei, malgrat el rebombori mediàtic que certes disposicions puguin provocar.

Per cert que sobre el cas Palma-Arena , la darrera informació que m'ha arribat és que el cunyat de l'expresident Jaume Matas, també es troba imputat, debut a què fou l'ex-gerent del Pius Pius i s'investiga sobre si a prop d'un milionet d'euros va anar a parar al finançament de la campanya electoral del 2007. No en dic res. **Com també me call, de l'oferiment que ha fet l'advocat del Sr. Matas, sobre la seva plena disponibilitat d'anar a tenir una xerrada amb el jutge que porta el cas, qualsevol pensaria que intueixen el que pot passar ben aviat, que algun periodista ja ha comentat.**

Ells si que tenen dues vares de midar als seus propis elements de partit, per uns rompen llances i els altres se'n foten si van de cap als lleons. Que macos; Mirau sinó tot el suport que han donat les Esquadres Rajoianes al President de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps amb el cas Gurtel i com no s'han mogut amb la mateixa força pels altres imputats.

Record que quan el Túnel de Sóller, i es destapa el cas, quan el president de l'estat espanyol era en **Jose Mari**, no va tenir cap manies, ja que s'omplien la boca de què no hi havia corrupció dins del seu partit, i que la que aparegués es tallaria de soca-rel, **de tallar el cap de Gabriel Cañellas, President de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i fer-lo dimitir. Però no era el mateix, tallaven el cap d'un president de les colònies, perquè no els esquitxés de fang a la seva suposada pulcritud.** Em va semblar patètic i indignant, ja que en altres casos inclusiu més greus, Yack 42 per exemple, per a mi un dels màxims responsables en aquell moment Federico Trillo encara segueix donant llenderades al Govern de ZP i es troba de ple dins la política de "acoso y derribo" que és l'única que saben fer quan es troben a l'oposició.

Al final, i sense adonar-me aquest article ha anat per uns derroters que no m'havia plantejat, però que voleu que hi faci, ja està fet, en el proper deixaré d'escriure de segons quins tipus de faramalla.

Quan surti publicat l'article, ja haurà passat el dia de la Mare de Déu d'agost, que segon diuen a les set és fosc.

Que desfruteu de les darreres setmanes d'agost i de les festes de Sant Bartomeu.

Josep Bonnin

